

Synod Info

3/2024:

- Där två eller tre
är församlade...

* Betraktelse: Elia och Messias. III (III) (AGN)	1
* Hälsning från ordföranden (AL)	3
* Lokalt: Gemenskapsdagar på Hjelmserysdstiftelsen (ST)	4
* Internationellt: Engelska kyrkans Resurskyrkoprojekt IV/IV	5
* Lär känna engelska församlingar <u>och danska menigheter!</u>	9
* Inför Extra-stämma 5 oktober 2024.	10
* Var hittar jag bekant gudstjänst och präst?	11

– Stöd Synodens arbete – vision och opposition!

* Förbön och gåva: plusgiro 78 05 51-8.

* Medlemsavgiften 2024 200:- (girot ovan).

Ny medlem?! Medlemskap visar ditt intresse men avgör även att Synoden som frihetstecken syns. Maila info@synoden.se eller ring direkt, 072 931 83 42! (*Obs - Jönköpingsdekanat har eget giro!*)

Välkommen till Extra Synodstämma 2024 – 5/10 kl 15.15, Falketorpsgården, Vikbolandet.

Lunch kl 12.30. Anmälan till adj sekr Jonas Nilsson, 072 931 83 42

Kl 13.30 ”Den inbördes hjälpen – om smågruppernas betydelse.” Föredrag av Håkan Sunnliden.

Möjlighet att fira mässa kl 14.45. Extra stämma kl 15.15. Ärenden: Förslag till uttalande m.a.a. av nya lagen om juridiskt kön, antagande av arbetsram för Presesråd och information om Intresseanmälan för Preses/råd (stadgarna § 7). Handlingar till medlemmar 2023/24.

I det fall man överväger donationsgåvor och vill få klarhet i lämpliga specificeringar är man välkommen att höra av sig till ordföranden/ arbetsutskottet/ Synodrådet/ Synodstämman.

Årets ekonomi omfattar f.n. ca 50.000.

Synod Info per post med inbetalningskort till alla intresserade utan specifik kostnad men gärna en gåva! Maila info@synoden.se

Betraktelse: Elia och Messias. III (III)

Ikon-kommentarer i Sy Info 4/23. Eliabetraktelsen I 1/24 och II 2/24.

Tre ting fick profeten Elia att utföra: Smörj Hasael till kung över Aram, smörj Jehu till kung över Israel och smörj Elisa, Safats son, till profet i ditt ställe. Och Elia, du är inte ensam. Jag har i Israel lämnat kvar 7000 män, som inte har böjt knä för Baal och som inte har givit honom hyllningskyss. Utse din efterträdare! Du är utbytt!

Hur upplevdes det manne av Elia? En annan ska göra det fortsatta arbetet, inte Elia. Ja, Elia lydde och gick på Guds befallning för att utföra ordern. Han gick först till Abel-Mehola och kastade sin mantel över Elisa, som var i färd med att plöja. Elisa förstod Guds tecken att han var utvald och han var också beredd att följa med Elia, sedan han först gett föräldrarna en avskedskyss och slaktat sina två oxar och gett köttet som mat åt folket. (1 Kung 19:19ff)

Adin Steinsaltz, en judisk rabbin, menar att genom utväljandet av Elisa, utförde Elia det största av sina mirakel. En enkel bonde, som

plöjde med oxar, förvandlade han till en profet lik sig själv, av samma format. Relationen Elia – Elisa blev lik den mellan Mose och Josua. Att fortsätta verket var viktigt och efterföljaren kunde praktiskt genomföra den profetiska vision som föregångarna haft.

Elisa var bonde, inte själv profet och ingen profets son, men en bonde, som inte var häftigt otålig utan var van att vänta på växten. Han förstod vanligt folks problem, fattade politikens realiteter och kunde helhjärtat dela deras smärta och svårigheter. Han var mera beredd på, att också i andliga sammanhang, vänta på växten. Elia tillhörde en annan och högre division, hörde i dess djupaste bemärkelse till Guds berg. Han var inte politiskt framgångsrik eftersom hans budskap var så kompromisslöst. Elisa strävade mot samma mål som Elia, men tog det på mjukare sätt och blev faktiskt så småningom rådgivare åt såväl Nord- som Sydriket.

Men Elias envisa kamp mot avgudadyrkan gjorde att han, snarare än Elisa, trots den senares många underverk, blev den profet som fångade folks föreställningsvärld för all framtid. Ännu en konfrontation hade Elia med Ahab innan hans verk var över. Kap 21 berättar om hur Elia går till rätta med Ahab, som på hustruns inrådan och verkställighet ställt sig över Guds lag, dödat Nabot efter falska anklagelser och så kommit åt hans vingård. Gud säger genom Elia, att straff ska komma över honom och hans hus, därför att han förlett Israel till att synda. Isebel såg inget fel i vad de gjort. Kungen stod, enligt henne, över lagen. Men Ahab ångrade sig och därmed sköts straffet upp till att komma över sonen Ahasja. Men domen över Ahabs hus stod alltså fast.

När tiden för Elias död var inne ville inte Elisa skiljas från honom. Elia gjorde allt för att få Elisa att stanna, men Elisa lydde inte. Han följde efter – envetet. Nu blev det en ny vandring (Jämför Sy Info I/24). Först till Abel-Mehola. Stanna här, säger Elia, för Herren har sänt mig till Betel. Men Elisa stannade inte. Stanna här, för Herren har sänt mig till Jeriko. Men icke. Andra profeter frågade Elisa om han visste, att Herren ska ta din herre från dig upp över ditt huvud. Jag vet, svarar Elisa, men var tysta. Elia säger: Stanna i Jeriko för Herren har sänt mig till Jordan. Nej.

När de kom till Jordan vek Elia ihop sin mantel och slog på vattnet, precis som Mose med sin stav och vattnet delade sig och de gick torrskodda över. På andra stranden fick Elisa önska sig något av Elia, om han skulle se, när Elia upptogs. Och hans önskan blev: *Må en dubbel portion av din ande komma över mig!*

Elisa såg när Elia blev upptagen. Han såg hästarna och vagnen och Elias mantel kastades ner till honom, vilket betyder uppfyllandet av hans önskan. Elias kraft kom över honom och han slog med manteln, banade en väg och kom att förmedla många Guds under senare.

(2 Kung 2:10–14).

I den rabbinska litteraturen har Elia en betydande plats både i Halachan (livsregler) och Haggadah (livsberättelsen). Man tror att han, en gång, ska ge definitiva besked om frågor, som har blivit olösta här. Många av dessa olösta frågor i Talmud avslutas med ordet *téku*, vilket på arameiska betyder: det kommer att stå kvar. Men *tav, jod*,

quf, vav kan också uttydas: *Tishbi Jetaretz Qushiot Uve'ajot* vilket betyder: Tishbiten ska lösa gåtor och problem. Elia och den sista tiden hör alltså samman. Eftersom Elia inte dog har det uppstått många legender om hans återkomst och då ofta att han ska komma för att rädda judar och judiska samhällen i tider av svårigheter. Därför tillägger man ofta efter hans namn: må han ihågkommas för det goda, d.v.s. Elia ska vara budbäraren av det goda i framtiden. Så sker t.ex. i tackbönen efter måltiderna, där det heter: Den Barmhärtige, han må sända oss profeten Elia – må hans åminnelse lända oss till godo – att förkunna oss goda budskap, hjälp och tröst.

Men framför allt är Elia den som ska bära bud om den slutliga förlossningen enligt Mal 4:5: *Se jag ska sända till er profeten Elia, innan Herrens dag kommer, den stora och fruktansvärda*. Eftersom Messias ankomst väntas på påsknatten så finns på påskbordet en bägare för Elia och under måltiden öppnar man dörren, så att Elia ska kunna komma in med det goda budskapet om att Herrens dag är här!

Längtan efter Elia visar sig också i sabbatsånger, folksånger och diktning. Somliga sjungs på sabbatsafton, andra vid fester och glädjefyllda tillfällen.

Väntan på Elia levde stark i Dödahavstexterna och bland de första kristna. Och därmed är vi tillbaka där vi började. Lärjungarna var inne i traditionen att Elia är förelöparen till Messias. Så ska inte Elia komma före Messias? (Text:1 Kung 17-19, 21; 2 Kung 1-2; Mal 4:5)

Tack till Anna-Greta Norén, Arnemark, Pitedalen.
Efter norrlandsresan hösten 2023, se Sy Info 3-4/23.

Hälsning från Ordförande:

Synoden är väl inte så stor längre, frågade någon mig. Nej, sett till dagens medlemstal kan det inte räknas till en stor organisation, det medges. Men nu är det väl egentligen inte antalet medlemmar, som alltid bevisar behovet av ett samfunds berättigande. Kanske har vi, i vårt samhälle med korporativism och ombudsmannastyre, ibland trott att styrkan ligger i rörelsens ekonomi och antal anställda, mer än i den gemensamma övertygelsen bakom budskapet.

För många år sedan fick jag förmånen att besöka karmelitnunnorna i Rydebäck, Skåne. Min inställning till nunnor – och kanske särskilt till de mer slutna ordnarna – var inte ifrågasättande, men väl diffus. Vad vinner någon på att isolera sig, i en mindre grupp, frånskild andra människors vardagsliv och gärningar? Hur viktig är en sådan uppgift, ett sådant liv?

Efter det besöket fick jag en bild av hur också en liten grupps uppgift kan ha enorm betydelse. Den lyckliga nunnans berättelse om deras kall har präglat mig för livet. Hon sa ungefär följande. Hur ond och Gudsfrånvänd världen än kunde komma att bli, så skulle karmeliternunnorna be. De skulle be dygnet runt över hela vår jord till sista syster. Det är fantastiskt!

Själv kände jag vid den tidpunkten också tveksamhet kring vad mina böner kunde göra för verkan i ett större sammanhang. Var jag betydelsefull nog för att bönen skulle höras? Nunnorna fick mig att se

på bönen utifrån ett helt annat perspektiv. Det är Gud, han som hör bönen, som är huvudpersonen – inte jag. Men om jag så är helt ensam på Jorden att be, så har Herren fortfarande en plats, eftersom någon ropar Hans namn. Det är en stor tanke för en liten människa och jag känner en sådan tacksamhet till nunnan i Rydebäck, som gav mig den insikten.

På vårt senaste Synodråd gästades vi av Håkan Sunnliden, som berättade om sina erfarenheter av att arbeta med smågrupper, där människor får utvecklas och möta Jesus och kristen tro, utifrån sina förutsättningar och erfarenheter. Ett upplyftande föredrag. På många håll i landet finns troende kristna, som inte kan hitta någon plats i sin egen församlings gudtjänstfirande, eftersom budskapet tyvärr är förflackat där. Då går det kanske att hitta en form av mindre gemenskap, där Ordet får stå i centrum. Där kan också olika former av mission lyckas genom att man är öppen för att bjuda in intresserade eller nykristna, som inte heller trivs med för liberala tolkningar. Håkan presenterade ett material, som skulle kunna vara en utgångspunkt och ett stöd för sådant arbete.

Så vad vill jag då ha sagt? Jo, misströsta inte utan stötta varandra där ni är, också i det lilla sammanhanget. Ett av de finaste bibelställen jag vet, när jag misströstar över Sv Kyrkans utveckling, är Matt 18:20, *”Ty där två eller tre är samlade i mitt namn är jag mitt ibland dem”*.

Ann Lång, Ordf

Lokalt: Gemenskapsdagar på Hjelmserysstiftelsen

För ett par år sedan kom på dekanatstämman ett förslag att vi i Jönköpingsdekanatet skulle ordna några gemenskapsdagar i anslutning till en helg. Av olika anledningar dröjde det tills i april 2024 innan vi kunde genomföra dem.

Vi blev ett litet sällskap som började med kvällsmat på fredagskvällen. Därefter hade vi samtal utifrån två inledningar över ”min väg till livets källor”. Gemensamt för inledarna var att en eller flera andra människor fått visa vägen till källorna. Vi fick också associera till ordet ”källa” utifrån bilder av olika typer av källor; många är mer eller mindre gömda, medan andra kan spruta av självtryck. Vi fick även se att ordet källa i olika sammansättningar förekommer många gånger i GT, men endast fem gånger i NT (gäller Bibel2000): Joh 4 (två gånger), Jak 3:11, 2 Pet 2:17, samt Upp 21:6. Detsamma gäller för ordet ”brunn”, som i NT återfinns endast i Luk 4:5, Joh 4 (två gånger) och Upp 9 (två gånger). I GT talas om brunnar på många olika ställen. Vi fick sedan be med i Hjelmserysstiftelsens completorium.

Efter lördagens laudes och frukost ledde vår dekan Mattias Fjellander ett bibelstudium över Psaltarpsalm 23. Vi fick tänka över psalmens poetiska form, hur vi växelläser psalmen vers för vers, och hur båda leden i varje vers ger något olika aspekter av samma herdeegenskaper. Detta förstärker uttrycket.

På eftermiddagen fick vi samtala om Syster Mariannes kyrkokonst. Karin och Christian Braw visade exempel på hennes konst. Vare sig det var frågan om underlag för barnens färgläggning i

söndagsskolematerial, eller större verk för kyrkolokaler, finns en koncentration i bilderna på det väsentliga: inkarnationen, Kristi seger, sakramenten och livsvandringen hem till Gud. Många gånger finns linjer som visar på det stora Ljuset.

Innan vespern hade vi vår ordinarie dekanatstämma. På kvällen tittade vi på filmatiseringen av Bo Giertz' Stengrunden, innan det var dags för completorium.

På söndagen bad vi laudes, samt firade högmässa där Mattias Fjellander celebrerade och Christian Braw predikade. Vid kyrkkaffet berättade Christian, och vi sjöng några sånger.

Utöver programpunkterna fick vi många tillfällen till samtal under måltiderna. Christian som ledde helgen såg till att alla fick dela med sig av sina upptäckter under de olika programpunkterna, vilket på sitt sätt visade gemenskapens betydelse, vi ser och upptäcker olika saker hos och med hjälp av varandra.

Sven Turesson

Internationellt: Engelska kyrkans Resurskyrkoprojekt, referat av biskop Ric Thorpes antologi 2021, del IV (IV).

[I **Sy Info 2/23** gavs en introduktion till antologin, i **3/23** ett referat av kapitel 1–2 (definition och nuvarande läge), i **4/23** kapitel 3–4 (teologi och historia) och i **1/24** kapitel 5 t.o.m. 7 (formandet m.m.). I det följande ska bokens sista kapitel 8-11 sammanfattas (f.f.a. om ledarutbildningen men också om svårigheter liksom olika kombo av Resurskyrka).]

Svenska kyrkans kyrkomöte har än så länge tagit försiktiga steg vad gäller genomgripande missionsinsatser. Engelska kyrkan har kunnat göra mer. Men mission är avgörande också för oss, en del av kyrkans och därmed Synodens DNA, för att använda författarens uttryck. På svenska kan Resurskyrkoprojektet jämföras med ett systematiskt utvecklat Alpha-kurs arbete där man inte bara har Alpha-kursens måltid som nyckel i samtalen utan man investerar personal och lokal nära de människor man vill nå och kunna möta.

Biskop Ric Thorpe, den nu nationellt ansvarige, ger i boken ”Resurskyrkor: en berättelse om församlingstillväxt och vitalisering över hela landet” (2021) för första gången en inblick utifrån flera vinklar. Han inleder respektive kapitel med delar av en helhetsbild av projektet. Men därtill låter han - i vart kapitel - olika resurskyrkoledare *och den lokalt engagerade biskopen* komma till tals. De första två kapitlen gav intryck från norr, från Newcastle och Sheffieldstrakten (Yorks ÄB provins i norr till skillnad från Canterburys i söder). Därpå belystes två resurskyrkor i Canterburys provins, från Brighton och östra London, i kapitel 5-7 ytterligare tre stift: Blackburns (norr om Manchester), Leeds och Chelmsfords (öster om London) stift. I de avslutande kapitlen stift Southwell och Nottingham (Yorkprovinsens sydligaste stift), London igen, Lichfield och Lincoln (precis söder om York) och Worcesters stift (sydväst om Birmingham).

Vad betyder egentligen det ofta förekommande begreppet ’församlingsplantering’? På svenska är det inte sällan uppfattat som en ny satsning på ”att plantera en församling”. Är det så det går till? Det

finns föga bilder av en sådan tanke i Bibeln. Associationen hör f.f.a. samman med Paulus undervisning i 1 Kor 3, med honom som *en del* av en församlings mognad. Men där är poängen just att det inte är samma resurs som gör allt. Gud gör allt, genom olika tjänare och tider. Det tydliggörs i resurskyrkoprojektet. Utan kunskaper om jordmånens betydelse och kvalité, om undervisningen i fyra handa sädesåker, haltar förståelsen. Församlingen handlar alltid om fler än en enskild grupp på enskild ort, det är en huvudpoäng i Korintierbrevet. (Engelskans substantiv "plant" har t.o.m. en aspekt av att gömma/dölja.) Detta projekt kan till dels jämföras med våra egna stadsdelskyrkors tillkomst under 60-talet men här förefaller förberedelsearbetet vara av ett helt annat slag.

Man kan sammanfatta hela antologin som ett tack till alla som bidragit, det handlar om stora investeringar. Men den är också en redovisning för den ledning och de biskopar som satsat ekonomin. Framför allt är boken ett intryck av engelskt kyrkoliv 2021 och ett vittnesbörd om hängivna bröder och systrar, nu i nya slitningar.

I Synodens symboliska 40-årsfirande 2023 medverkade de evangelikalas dåvarande samlande extra-biskop (suffragan) Rod(erick) Thomas. Hans ämne var en presentation av Resurskyrkoprojektet och av de fem vägledande principerna. Men redan då kunde han konstatera att oron för de nya ordningarna vad gäller enkönade relationer undergrävde entusiasmen. Frågan är vad det gör med Resurskyrkoprojektet i sin nuvarande form. Det återstår att på nytt försöka få en samlande bild av läget. Det hela tycks närma sig vår situation. Stiftsbiskopen för London, Sarah Mullally, är entusiastisk i antologins efterord. Men ett antal - av f.f.a. evangelikalt präglade - församlingar i London har under året markerat avstånd därför att den förändrade undervisningen om vad som är otuktssynd undergräver tilliten till Bibelns undervisning. Det är villolära som inte kan trumfas av en än så stark tro på kraften i ämbetet. Sarah Mullally signerade Kristi kyrka Mayfair som en resurskyrka 2018, en gång "planterad" av S:t Helens Bishopsgate 2001. (1 mars 2023 deklarerade William Taylor för kyrkorådets räkning den brutna relationen och vilka åtgärder församlingen förbereder sig för (se Youtube), redan deklarerat i december 2020.)

Antologins *åttonde* kapitel handlar just om betydelsen av ledarskapet, f.f.a. fostran av nya ledare, det som går som en röd tråd genom hela antologin (liksom betydelsen av biskopens insats). Ric Thorpe pekar på (1) rekryteringen, (2) utvecklandet och (3) sändandet, att alla tre momenten är viktiga var för sig. Thorpe lyfter fram att omfattningen på uppgiften man utbildas för har stor betydelse, teamet ska vare sig dominera miljön eller svikta under arbetsbörda och förväntningar.

Kompetens, personkemi, karaktär, övertygelse och kallelse är alla angelägna faktorer. Biskopens möjligheter att special-tillsätta resurser betonas, liksom möjligheterna att diversifiera etnisk och social bakgrund. Lärlingssystemet lyfts fram, där yngre lär av äldre mer erfarna. Här kan Thorpe ta vara på självständiga nätverks evangelikala/karismatiska utbildningar (som Holy Trinity Brompton's

och New Wine). Betydelsen av sändningen försummas ofta, Ric Thorpe stryker under återkoppling mellan sändare och mottagare: vikten av att stämma av såväl följderna för sändande part, att mista resurser, som för mottagaren att inte bli överraskad av vem/vilka sänds. Vikten av coaching betonas gång på gång.

Ric Thorpe betonar också en systematisk stegring i ledartillväxten: 1. Öva sig ledas, 2. Leda andra, 3. Leda i team, 4. Utbilda ledare och 5. Att leda nätverk, att det är en konst och kräver kompetens att inse vilken plats som är min. Upplägget handlar inte om att sända enskilda utan sända team. Thorpe återkommer till det uttalade målet att insatsen ska leda till att fler berörs och kommer med.

Resurskyrkoledaren Jonny Hughes rapport om Treenighetskyrkan i Nottingham betonar en försiktig ansats med ett års förberedelsetid. Men efter att ha börjat med åtta bedjare kunde de nu räkna 500. Det är tillgången på ledare som begränsar.

Stiftsbiskopens Paul Williams är en av de mer initierade biskoparna, en bekännare. Han har själv erfarenhet av att ha lett en resurskyrka i London. I detta stift, Southwell och Nottingham, har man 2016 prioriterat 25 kyrkor att rustas till potentiella resurskyrkor till att bli större än 250 personer. Det handlar om tydligt olika sammanhang och flera olika kyrkliga traditioner. Det märks en lågmäld ton i ansatsen men siktet är klart inställt.

I det *nionde* kapitlet samlar Thorpe ifrågasättandena och problemen. Han försöker inte behandla dem som lösta men redovisar, som det verkar, många. Här listas de i korthet:

Nio reservationer: 1. Vilken är teologin bakom Resurskyrkoprojektet? Svar: - Primärt ett syfte, att kyrkolivet ska växa. 2. Hur påverkas andra kyrkotraditioner? - Anglo-katolskt, evangelikalt och liberalt möts. 3. Katedralen är stiftets resurskyrka – varför behövs fler? - För att grönska ännu mer. 4. Undergräver resurskyrkorna församlingsstrukturen? - I engelskt kyrkoliv förnyar de detsamma. 5. Större kyrkor dominerar mindre kyrkor – varför favorisera de större? - Olika självuppsäkrande gudstjänstgemenskaper behövs. 6. Vem bestämmer? - Nödvändigheten och behoven. 7. Varför särbehandlas en resurskyrka? - Inte alltid rätt eller vist att ge alla detsamma. 8. Varför får resurskyrkor extra finansiering? - För att finansiera mer effektivt. 9. Det kunde genomförts bättre. - Ett argument för förbättring men inte för status quo.

Åtta listade problem: 1. Motstånd mot förändring. – Har alltid varit så. 2. Personliga skäl. – Rätt person på rätt plats. 3. Brist i stiftets strategi för församlingstillväxt. – Inkludera resurser, exkludera dem inte. 4. Brist på finanser. – Strategi motiverar finansiering. 5. Byggnadernas utmaningar. – Utan plats – inget liv. 6. Mission i svåra miljöer. – Starkare tillsammans. 7. Avsaknad av vilja. – Räcker inte med biskopen personligen. 8. Svårigheten att leda förändringsarbete. – Ledarna behöver förbereda!

Resurskyrkoledare Matt Fuller får i detta nionde kapitel avslutningsvis berätta hur Kristi kyrka Mayfair etablerades som resurskyrka, bekräftad av Londons stiftsbiskop och suffraganbiskopen av Edmonton, Rob Wickham. Man hade arbetat med ledarträning under 20 års tid: Lärjungagrupp, Kurs beredd för tjänst och Tjänsteskolan. Tillsammans med kyrkorådet för det område man bett för och som man hade flera engagerade boende i listades tre nivåer av engagemang: 1. Flytta till området. 2. Förbli

kyrkorådsengagerad men vara med i upptakten. 3. Hjälpa till när du kan. Det blev en ”plantering” som numerärt fördubblades omedelbart. 2021 finns ett 90-tal församlingsengagerade och inkomsterna har tredubblats. En anglo-katolsk kyrka fick en evangelikal plantering. Den uppsökande verksamheten välkomnades lokalt.

Biskop Rob Wickham välkomnade resursprojektet och kunde konstatera att S:t Pauls Haringay var frukten av stora uppoffringar av den sändande parten och av vis och närmast profetisk ledning.

I det *tionde* och näst sista kapitlet listar Ric Thorpe sex resurskyrkor som vuxit på sitt eget sätt och blivit något av resurs-hybrider: **1.** S:t Görans i östra London. Enligt Thorpe modern katolsk församling. Både resurskyrkoledare och biskop har fått komma till tals i antologins fjärde kapitel men det framgår inte vad som menas med talet om ”modern” (refererat i Sy Info 4/23). **2.** S:t Maria Tottenham. Tillskillnad från S:t Görans beskrivs S:t Maria som traditionellt katolsk, en tidig resurskyrka bland de mest utsatta. Men dopfrekvensen har ökat med fler dop 2019 än under de föregående 30 åren. **3.** Prestons klosterkyrka. Ett projekt att sänka trösklar mellan anglo-katolskt och evangelikalt. Förutom det som redan lyfts fram av resurskyrkoledare och biskop i femte kapitlet (referat Sy Info 4/23). Här nämns att strategifonden avsatte 1,5 miljoner pund fram till 2026. **4.** S:t Martin-in-the-Fields. Beskrivs inte av Ric Thorpe som en planterande resurskyrka men en kyrka som mitt i staden talar om tillväxt vad gäller kultur, barmhärtighet och kommersiella initiativ. Vad som tycks fattas är den avgjorda ledarträningen för att plantera vidare. **5.** Woven, Nottingham. En resurskyrka som syftar till att betjäna sex andra församlingskyrkor i norra Nottingham. Styrkan ligger i att finansieringen gäller en grupp av kyrkor, inte bara en enda. Kommenterad av biskopen i antologins åttonde kapitel. **6.** Harrows kraftsamlande resurskyrka (västra London) med målet 10% av stadsdelens befolkning på tio år. Tvärt emot fokus på utbildad och tränad kompetens har sådan närvaro här minimerats för att träna alla och låta alla fungera med sina respektive gåvor. Utmaningen ligger i samverkan mellan kyrkor och församlingar.

Resurskyrkoledaren Matt Beer berättar att Telfords Klosterkyrko-projekt handlar om en av Storbritanniens snabbast växande städer, 2021 med en befolkning på 180.000 men endast runt tusen gudstjänstfirare i olika församlingar. I och med pandemin fick man möjlighet att förankra arbetet på ett oväntat sätt. Man har förberett för mellan sex till tio gemenskaper ut över staden. Kyrkobyggnaden skissar man ännu på, första gemenskapen lokaliseras ännu i gammal befintlig kyrka. Men få människor hittar dit.

Biskopen av Lichfields stift, Michael Ipgrave, betonar att man i förarbetet, i mötet med andra församlingar, inte var intresserad av att knyta till sig redan avgjorda från andra församlingar utan i första hand vara en resurs för andra. Den första konkreta mötesplatsen efter pandemin blev en av de gamla bykyrkorna. Den gamla förmiddagens gudstjänstgemenskap har vuxit med den nya eftermiddagens, kanske en modell för hela stiftet.

I antologins sista, *elfte* kapitel, får resurskyrkoledarparet James och

Esther Treasure beskriva hur de fick uppgiften i Toppkyrkan, en krympande församling i en kyrkobyggnad som förföll. Är detta ett favoritprojekt för Thorpes?! James hade varit karismatisk pastor som blev prästvigd och sänd till stiftets fattigaste församling med flera kyrkor, ingen med fler än 20 gudstjänstfirare. Inga högre utbildningsinstitutioner, skolorna har snarare misslyckats. Tidigare försök har gjorts. Typiskt nog betonar Treasures att de mår liturgi och väljer vare sig HTB eller New Wines. Är det bränd mark? De visar sin diakonala prioritering i att lovsångsledarens tjänst blir en social tjänst för närområdet, även om de senare får bådadera, ett pastoralt arbete för att förändra både miljö och människor. Resurskyrkoprojektens noggranna kartläggning genomförs och verksamhetsprioriteringarna därefter. Med berättelserna betonar de den långsamma växten och ambitionen att bygga ett stort nattvardsbord. I predikstolen predikas en biblisk Jesus för omvändelse, lovsången låter karismatisk och runt altaret en sakramental insikt och bekännelse. De har kämpat med fastighetsprojektet men glatt sig i tron att det är från de fattiga miljöerna som förnyelsen kommer.

När biskop John Inge för Worcester stift får kommentera sista kapitlet visar det sig att han var bland de första som hörde av sig till Nicky Gumbel, då ryktet om S:t Peters i Brighton spred sig. Man höll fast vid byns ikoniska kyrka även om renoveringskostnaderna talade emot. Men biskopen inser också att det verkliga testet kommer vad gäller förmågan att ge bort sina bästa krafter till andra resurskyrkoprojekt. Resurskyrkoprioriteringen ser han som vital om än inte den enda församlingsstrategiska lösningen för Guds rikets växt. Sammanfattningsvis blev detta en välsignad ny kunskap då Synoden fyllde 40!

Jonas Nilsson

Beställ på nätet och läs: *Ric Thorpe 2021, Resource Churches: A story of church planting and revitalisation across the nation!* (www.ccx.org.uk)

Lär känna engelska församlingar och danska menigheter!

Svenska kyrkan står i gemenskap också med Engelska kyrkan. Nedan två kyrkor i Southwell and Nottingham, Yorkprovinsens sydligaste, som begärt extra biskops omsorg inom ramen för Engelska biskopsmötet fem vägledande riktmärken 2014

https://www.churchofengland.org/sites/default/files/2017-10/the_five_guiding_principles.pdf

* **St George in the Meadows**, St George's Drive, Nottingham

<https://stgeorgeinthemeadows.com/>

* **St. Mary's Wollaton Park**, Wollaton Hall Drive, Nottingham

<https://www.stmaryswollatonpark.co.uk/>

* **Några danska menigheter inom ramen för frihetsordningarna:**

<https://luthersk-netvaerk.dk/menighedsnetvaerk/medlemmer/>

Nyhetsmail fra Evangelisk-Luthersk Netvaerk 5/9-20.

Den som önskar kan anmäla intresse för att få nyhetsmailen, se hemsidans adress ovan.

Denna dag en hälsning från deras nye landsledare:

”Kaere modtager af nyhetsmail fra ELN!

Jeg har siden d. 1. juni haft den aere at vaere landsleder for Evangelisk Luthersk Netvaerk. Og jeg vil gerne benytte muligheden her til att takke dig, der laeser med, fordi du følger med i ELN’s arbejde...

Andreas Kammergaard Ipsen”

Glöm inte möjligheten till Bibelstudium på distans.

Christian och Karin Braw tar emot intresse på tel 0478-500 22. Du får ett studiebrev. Du ringer på angiven tid till gemensamt telefonnummer och inbjuds vara med genom att knappa in den kod du fått. Mer info per mail info@synoden.se.

Från <https://synoden.se/tankesmedja/> 84 bidrag:

Nr 84. Ett Bortkastat liv: En bok om kärlek - ny självvårdslitteratur?!

Nr 83. Helkyrklighet – oavsett ämbete?

Nr 82. Prästämbetet – en kyrklig tjänst eller ett andligt kall.

Inför Extra Synodstämman 5 oktober 2024.

Svenska kyrkans Fria Synod

Synodrådets förslag till uttalande:

Uttalande m.a.a. Svenska kyrkans ställningstagande angående ny lag 2025 om förenklad process för 16-åringar att byta juridiskt kön.

17 april 2024 beslutade en oenig Sveriges riksdag om ny lag för en förenklad process att kunna byta juridiskt kön från 16-års ålder. Lagen ska börja gälla 1 juli 2025. I remissvar har Svenska kyrkans organ ställt sig bakom förändringen.

Svenska kyrkans Fria Synod menar att det finns stor risk att särskilt unga personer för snabbt riskerar att skada sin kropp på ett sätt som nu förefaller oåterkalleligt. Lagen handlar inte om biologiska ingrepp men underlättar för sådana.

Könsutveckling och identitetsskapande iscensätts från konceptionen. Graviditeten är en kritisk tid liksom puberteten. Kyrkan har ett ansvar att varna för förhastade beslut och värna livet såväl i livets början som vid livets slut.

Riksdagsbeslutet och Svenska kyrkans ställningstagande, ännu nästan oskiljaktiga, är i sig ett uttryck för ett vacklande samhällssystem.

Kyrkan ska värna de svagaste, inte utlämna dem. Det finns alltför många kommersiella intressen i saken.

Vi vill uttrycka en djup oro och skarp varning.

Vikbolandet, dag som ovan

Lästips på Synodens hemsida om

- + I Själens Nöd – under fliken Inspirationsmaterial.
- + Preses/råd: www.synoden.se/preses-r-d
- + Gudstjänst och livsrum: www.synoden.se/gudstj-nst-och-samvete
- * Engelska kyrkans 5 vägledande principer för ämbetskandidater (2014) som exempel, inklusive studiematerial.
- * Svenska kyrkans ”samvetsklausul” 1958, för kännedom.
- * Danska kyrkans frihetsordningar som kontrast.
- * Exempel på gudstjänstgemenskap utöver ordinarie.

Gudstjänster där man kan känna sig hemma?

Hjälp att hitta gudstjänster där man kan känna sig hemma, präst för mässa i närområdet, bikt m.m., medlemmar på rimligt avstånd:

- Norra Luleå stift: Mats Rondahl 070 311 83 71
- Södra Luleå stift: Gunvor Vennberg 073 824 01 16
- Härnösands stift: Urban Näsholm 070 641 97 25
- Hälsingland: Ulf Allenbäck 070 776 54 84
- Dalarna: Bo Zetterlund 070 330 79 87
- Norra Värmlands kontrakt: Stig Löwenspets 070 606 41 01
- Västeråstrakterna: Anna-Karin Andersson 021 14 68 81
- Uppland (inkl. Sthlm:s innerstad): Lennart Ericsson 070 566 51 17
- Birka kontrakt: Hans Gustafsson 070 594 75 68
- Södertörn: Stellan Bengtsson 070 648 52 08
- Södermanland: Göran Hallberg 0151 303 04 (tidiga mornar)
- Bohuslän: Carl-Henrik Karlsson missionsweden@gmail.com
- Östra Östergötland: Kurt Enström 070 533 45 48
- Borås: Hanna Lindholm 070 881 01 39
- Göteborg: Marie Persson 070 682 41 22
- Jönköpings län: Mattias Fjellander 0371 173 19
- Mellersta Halland: Andreas Lindholm 070 855 25 05
- Kronobergs och Kalmar län: Christian Braw 0478 500 22
- Skåne/Blekinge: Lena A Artman 070 969 28 87
- Malmö: sr Gerd Svensson 070 874 39 94

Önskar du förbön för dig, församlingen, bibelstudie-/gudstjänstgemenskapen, ring prästen Göran Hallberg 0151 303 04 (tidiga mornar).

– Vi ber, i bön om den Helige Ande efter Bibelns Ord på Svenska kyrkans bekännelses grund, att Herren ville befria, bevara och förnya Svenska kyrkan som en levande och missionerande kristen kyrka som söker den enhet Herren bad om. I Jesu Namn Amen.

Synodrådet 2024-2025 (20240504).

Ordf. Ann Lång, Klippan, 073 374 67 33, ann.lang@hotmail.com, v.ordf. Lars Gustafsson, lars.gustafsson.laholm@gmail.com. Se vidare ”Kontakt”.

Valberedning: Ulf Allenbäck, sammankallande, 070 776 54 84.

Redaktör Synod Info Adj sekr Jonas Nilsson, nilsson.bja@gmail.com

Adressändring: Kassör A Eliasson, Fagerliden 6, 451 93 Uddevalla.

Obs: Efter *tre* år utan medlemsavgift-A, gåva-B, eller meddelande 2022-24 tas adressen ur registret, närmast i januari 25. Sista påminnelse Sy Inf 4/24. Din adressetikett visar senaste årets medlemskap (A) eller gåva (B).